

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 782/2025
26.06.2025.године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлане Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Милене Рашић и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Немањом Симићевићем, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Владимира Радојчића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Лозници К.бр.374/24 од 22.10.2024. године и Вишег суда у Шапцу Кж1 266/24 од 06.02.2025.године, у седници већа одржаној дана 26.06.2025. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Владимира Радојчића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Лозници К.бр.374/24 од 22.10.2024. године и Вишег суда у Шапцу Кж1 266/24 од 06.02.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лозници К.бр.374/24 од 22.10.2024.године окривљени АА је оглашен кривим да је извршио кривично дело фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. КЗ, за које дело му је изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од три месеца и истовремено одређено да се наведена казна неће извршити уколико окривљени у року од једне године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело.

Истом пресудом, на основу члана 87. КЗ, према окривљеном АА је изречена мера безбедности одузимање возачке дозволе Републике Немачке серијског броја ... и одређено да се по правноснажности пресуде иста има предати полицијској станици у Лозници на даље поступање. На основу члана 264. став 4. ЗКП окривљени је ослобођен од плаћања трошкова кривичног поступка и плаћања паушала суду.

Пресудом Вишег суда у Шапцу Кж1 266/24 од 06.02.2025. године одбијене су као неосноване жалбе јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Лозници и

браниоца окривљеног АА, адвоката Владимира Радојчића и потврђена пресуда Основног суда у Лозници К.бр.374/24 од 22.10.2024. године.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Владимир Радојчић, због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, преиначи побијане пресуде или да укине наведене пресуде и списе предмета врати на поновно одлучивање, пред потпуно измењеним већем.

Врховни суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и, у седници већа коју је одржао без обавештавања јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Владимира Радојчића је неоснован.

Указујући на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП, бранилац окривљеног истиче да у овом предмету није постојала оптужба овлашћеног тужиоца, с обзиром да из изреке првостепене пресуде произилази да је кривично дело извршено на територији Савезне Републике Немачке. По оцени браниоца, имајући у виду одредбу члана 10. став 2. у вези члана 8. КЗ, кривично гоњење за предметно дело је могло бити предузето само ако се кривично дело кажњава и по закону земље у којој је учињено, осим када постоји одобрење јавног тужиоца или када је то потврђено међународним уговором. Како у конкретном случају јавни тужилац није прибавио потврду да је наведено дело кажњиво у Савезној Републици Немачкој, нити постоји одобрење Републичког јавног тужиоца, нити се јавни тужилац позвао на међународни уговор, кривично гоњење није могло бити предузето.

Изреком пресуде Основног суда у Лозници К.бр.374/24 од 22.10.2024. године окривљени АА је оглашен кривим да је дана 12.12.2022 године у Републици Немачкој, способан да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима, свестан свог дела чије је извршење хтео и свестан забрањености свог дела, набавио ради употребе лажну јавну исправу, на тај начин што је набавио лажну возачку дозволу Републике Немачке број ... наводно издату на име оптуженог са роком важења до 11. 12. 2037 године, која возачка дозволе је израђена на обрасцу који није аутентичан и исту носио у новчанику, а што је од стране полицијских службеника откривено дана 26.03.2024 године, приликом контроле на граничном прелазу Трбушница, чиме је извршио кривично дело фалсификовање исправе из чл. 355. став 2. у вези става 1. КЗ.

Одредбом члана 8. став 1. КЗ је прописано да кривично законодавство Србије важи за држављанина Србије и кад у иностранству учини које друго кривично дело, осим кривичних дела наведених у члану 7. овог законика, ако се затекне на територији Србије или буде изручен Србији.

Одредбом члана 10. став 2. КЗ је прописано да у случају из члана 8. КЗ кривично гоњење се може предузети ако се за кривично дело кажњава и по закону земље у којој је оно учињено, осим када постоји одобрење јавног тужиоца или када је то предвиђено потврђеним међународним уговором.

Одредбом члана 355. став 1. КЗ је прописано да ко направи лажну или преиначи праву исправу у намери да се таква исправа употреби као права или ко лажну или неистиниту исправу употреби као праву или је набави ради употребе, казниће се затвором до три године, док је ставом 2. истог члана прописано да ако је дело из става 1. овог члана учињено у погледу јавне исправе, тестаментa, менице, чека, јавне или службене књиге или друге књиге која се мора водити на основу закона, учинилац ће се казнити затвором од три месеца до пет година.

По оцени Врховног суда, неоснован је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног, јер у конкретном случају није повређена одредба члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП, обзиром да је окривљени АА радње предметног кривичног дела из члана 355. став 2. у вези става 1. КЗ предузео и на територији Републике Србије. Ово из разлога што иако је у изреци првостепене пресуде наведено да је окривљени извршио радњу набављања ради употребе лажне јавне исправе и то на територији Републике Немачке, из чињеничног описа изреке пресуде произилази да је окривљени извршио и радњу употребе лажне исправе као праве, као једне од алтернативно прописаних радњи наведеног кривичног дела, с обзиром да је носио наведену лажну јавну исправу у новчанику, коју су пронашли припадници граничне полиције приликом контроле на граничном прелазу Трбушница и утврдили да се ради о лажној исправи, а наведени прелаз се налази на територији Републике Србије. Имајући наведено у виду, у конкретном случају није била потребна примена одредбе члана 10. став 2. у вези члана 8. КЗ, како се то неосновано тврди захтевом за заштиту законитости.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Немања Симићевић, с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић